

Bryssel den 29 juni 2026
(OR. en)

11280/26

**Interinstitutionellt ärende:
2026/0103(NLE)**

**IPCR 73
PROCIV 147
FORETS 102**

LÄGESRAPPORT

---

från: Rådets generalsekretariat
till: Delegationerna

Ärende: Rådets rekommendation om integrerad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder

---

För delegationerna bifogas rådets rekommendation om integrerad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder, som rådet antog vid sitt 4188:e möte den 29 juni 2026.

RÅDETS REKOMMENDATION

om integrerad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 192 och 196 jämförda med artikel 292, och

av följande skäl:

- (1) Under de senaste åren, och i synnerhet under sommaren 2025, har EU upplevt ett antal allvarliga skogs- och vegetationsbränder runt om i Europa, vilket har belyst det akuta behovet av att agera mot denna växande fara. Trots allt fler åtgärder för förebyggande och beredskap på såväl nationell nivå som på unionsnivå översteg den totala brandskadade arealen i Europeiska unionen för första gången en miljon hektar, och unionens civilskyddsmekanism¹ (*civilskyddsmekanismen*) aktiverades oftare än någonsin för att tillhandahålla brandbekämpningsstöd till medlemsstaterna.

---

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen.

- (2) Risken för skogs- och vegetationsbränder har ökat avsevärt i hela unionen under de senaste åren. Den registrerade brandskadade arealen har under fyra av de senaste fem åren legat över genomsnittet, och skogs- och vegetationsbränderna blir också alltmer intensiva och omfattande, eftersom de områden som är utsatta för risker växer till följd av klimatförändringarna. Situationen förvärras ytterligare av att det i vissa geografiska områden blir vanligare med mycket stora och intensiva bränder som är svåra att kontrollera med traditionella brandbekämpningsmetoder, vilket är en utveckling som förväntas fortsätta.
- (3) Skogs- och vegetationsbränder utgör en komplex utmaning och kan potentiellt orsaka långtgående skador på samhällen, ekonomi, miljö, klimat, infrastruktur och kulturarv. Beroende på regionala och lokala förhållanden och brändernas omfattning kan de leda till förlust av människoliv, förlorade försörjningsmöjligheter, stora skador på egendom och infrastruktur, jordskred, försämrad luftkvalitet och förstörelse av ekosystem, vilket har en negativ inverkan på jord- och skogsbruket, människors hälsa och säkerhet, inbegripet den psykiska hälsan, och dricksvattenresurserna.
- (4) Den ökade risken för skogs- och vegetationsbränder beror främst på en kombination av faktorer, särskilt klimatförändringar och förändringar i markförvaltningen. Klimatförändringarna leder till alltmer frekventa och intensiva värmeböljor och torrperioder, vilket ger upphov till torr vegetation som fungerar som bränsle för skogs- och vegetationsbränder. Genom ytterligare global uppvärmning förväntas dessa förhållanden bara förvärras, vilket även påverkar stora delar av Europa. Samtidigt leder nedlagd mark, avfolkning av landsbygden och i vissa regioner otillräcklig mark- och skogsförvaltning i kombination med förändrade klimatförhållanden till en ackumulering av biomassa och till vegetationens kontinuitet. Detta, i kombination med utbredningen av stadsområden till skogs- och naturområden, har lett till att människor och infrastruktur är alltmer utsatta för risker kopplade till skogs- och vegetationsbränder.
- (5) De allra flesta skogs- och vegetationsbränder i unionen uppstår på grund av mänsklig aktivitet, inbegripet vårdslöshet, mordbrand och infrastrukturrelaterade verksamheter.

- (6) Ett myndighetsövergripande tillvägagångssätt syftar till integrerad och samordnad styrning på alla nivåer, vilket skulle kunna bidra till en effektiv hantering av risken för skogs- och vegetationsbränder.
- (7) Det är främst medlemsstaterna, regionala myndigheter och markförvaltare som ansvarar för riskhanteringen när det gäller skogs- och vegetationsbränder, medan unionen tillhandahåller stöd genom finansiering, data, samordning och kunskapsutbyte. Europas olika typer av landskap, skogsstrukturer och klimatförhållanden innebär att riskhanteringsåtgärder för skogs- och vegetationsbränder måste anpassas till lokala förhållanden samtidigt som man drar nytta av samordnat stöd på unionsnivå.
- (8) Det behövs en integrerad strategi som omfattar hela cykeln för katastrofriskhantering, däribland förebyggande, beredskap, insatser och återhämtning, för att hantera den ökade risken för skogs- och vegetationsbränder på ett mer effektivt sätt. De miljömässiga, sociala, ekonomiska och kulturella dimensionerna av skogs- och vegetationsbränder bör även beaktas.
- (9) I takt med att stora skogs- och vegetationsbränder blir allt vanligare och svårare att kontrollera måste insatsförmågan stärkas genom förbättrad samordning, interoperabilitet, utbildning, utrustning och analyskapacitet samt genom att medlemsstaterna delar resurser och expertis.

- (10) Detta kan kräva bättre styrning för att säkerställa politisk samordning på olika förvaltningsnivåer samt mer integrerad finansiering och mobilisering av offentliga och privata investeringar i alla skeden av riskhanteringscykeln.
- (11) Återhämtningen efter brand bör syfta till att säkerställa att ekosystem och tillhörande tjänster, liksom lokala jordbruks- och skogsbruksekonomier, återställs och att de samhällen och försörjningsmöjligheter som påverkats återhämtar sig på ett sätt som förhindrar långsiktig försämring och stöder hållbar markanvändning, samtidigt som framtida klimatförhållanden beaktas². Återhämtningsinsatserna, som stöds genom förenklad tillgång till finansiering, bör också beakta skogs- och vegetationsbrändernas konsekvenser för den befolkning och insatspersonal som drabbats. Datainsamlingen om skogs- och vegetationsbrändernas konsekvenser måste också förbättras så att miljömässiga, samhälleliga och ekonomiska förluster kan kvantifieras till stöd för framtida riskhantering.
- (12) Risken för skogs- och vegetationsbränder beror till stor del på hur marken förvaltas. I vissa regioner leder avfolkning av landsbygden och nedlagd mark till en ackumulering av biomassa och till att det skapas landskap med stor potential att drabbas av extrembränder. Utvecklingen av bärkraftiga biobaserade värdekedjor inom ramen för en skogsbaserad hållbar bioekonomi skapar ekonomiska incitament för aktiv hållbar skogsförvaltning, vilket är avgörande när det gäller att minska risken för skogs- och vegetationsbränder på längre sikt och över stora områden. Traditionella metoder som minskar mängden bränsle, såsom föreskriven bränning och extensivt bete, används inte längre i lika stor utsträckning men bör uppmuntras, när så är lämpligt, som en integrerad del av mark- och skogsförvaltningen på lokal nivå, liksom aktiva insatser för hållbar skogsförvaltning såsom manuell eller mekaniserad röjning av buskvegetation, gallring, beskärning och artdiversifiering. Mer varierade landskap bestående av skogar, gräsmark, åkermark och våtmark kan bromsa spridningen av bränder och minska sannolikheten för storskaliga bränder.

---

² Såsom beskrivs i bland annat det gemensamma forskningscentrumets rapport från 2026, *Forest resilience against wildfires*, <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC145919>.

- (13) Flexibel markförvaltning och integrerad helhetsinriktad landskaps- och markanvändningsplanering spelar en viktig roll för att skapa brandresilienta landskap som fyller flera funktioner. Detta inbegriper hållbar skogsförvaltning, stöd till försörjningsmöjligheter på landsbygden och riktade åtgärder i kontaktytan mellan naturområden och städer, där förebyggande åtgärder avsevärt kan minska risken för skogs- och vegetationsbränder.
- (14) Naturskydd och återställande av skadade, dränerade, fragmenterade eller på annat sätt förändrade ekosystem kan bidra till riskhanteringen för skogs- och vegetationsbränder genom att öka ekosystemens resiliens och minska risken för och följderna av extremhändelser. Återställandet av våtmarker, torvmarker, floder och svämplan kan, när så är lämpligt, skapa naturliga brandhinder och bidra till att stabilisera vattnets kretslopp, vilket minskar risken för skogs- och vegetationsbränder. Målen vad gäller biologisk mångfald, vattenresiliens och riskhantering för skogs- och vegetationsbränder överlappar därför varandra och bör eftersträvas på ett ömsesidigt stödjande och samverkande sätt.
- (15) Det finns stora utmaningar när det gäller övervakningen av och bedömningen av risken för skogs- och vegetationsbränder i unionen, bland annat regionala brister i fråga om datatillgång, konsekvens och gränsöverskridande integrering samt otillräcklig integrering av kaskadrisker såsom jordskred, luftföroreningar och markerosion. Detta begränsar effektiviteten hos åtgärderna för förebyggande, beredskap och insatser.
- (16) För att förbättra beredskapen genom att stärka metoderna för bedömningen av risken för skogs- och vegetationsbränder, förbättra systemen för tidig varning och utöka modelleringskapaciteten för brandbeteende bör tillgängliga data och verktyg användas på ett bättre och mer systematiskt sätt för att stödja evidensbaserat beslutsfattande.
- (17) Risken för skogs- och vegetationsbränder kan minskas genom att öka allmänhetens medvetenhet och uppmuntra till beteendeförändringar, bland annat genom att göra information om brandrisker mer lättillgänglig. Det krävs också riktade kommunikationsstrategier och inkluderande strategier som tar hänsyn till utsatta grupper och olika sociala sammanhang.

- (18) Samhällsberedskapen inför skogs- och vegetationsbränder bör stärkas på ett delaktighetsbaserat sätt som inkluderar jord- och skogsbrukare, lokala myndigheter, arbetsmarknadsparter, organisationer i det civila samhället och andra berörda parter, samt genom utbildning och medvetandehöjande åtgärder.
- (19) Skogs- och vegetationsbränder är ett globalt fenomen som kräver regionalt och internationellt samarbete, särskilt mellan grannländer i unionen. Regionala initiativ, såsom Cyprus Regional Aerial Firefighting Station (Crafs), skulle ytterligare kunna främja samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller riskhantering för skogs- och vegetationsbränder. Andra initiativ som främjar samarbete mellan medlemsstaterna på området riskhantering för skogs- och vegetationsbränder bör övervägas i andra delar av unionen.
- (20) Åtgärder som sakkunnigbedömningar, rådgivande uppdrag, expertutbyten och förhandsutplacering av brandbekämpningsresurser skulle kunna bidra till att öka interoperabiliteten, situationsmedvetenheten och beredskapen hos blåjuspå personal. De skulle också uppmuntra till ett starkare engagemang och bättre samordning mellan medlemsstaterna.

- (21) Finansiering, tekniskt stöd och informationsutbyte och datadelning i realtid på unionsnivå, särskilt när det gäller skogs- och vegetationsbränders beteende, måste samordnas bättre så att de kan användas på ett effektivt sätt. Dessutom, när så är lämpligt, skulle beslutsfattandet kunna förbättras genom underlättande av en samsyn vad gäller nationella och regionala strategier och handlingsplaner för riskhantering för skogs- och vegetationsbränder. Data, verktyg och tjänster på unionsnivå, såsom de som tillhandahålls av det europeiska informationssystemet för skogsbränder (Effis), som drivs inom ramen för Copernicus katastrofinsatstjänst³, kan, om de används effektivt och är anpassade till de operativa behoven, hjälpa medlemsstaterna att förbättra övervakningen, kartläggningen och riskbedömningen av skogs- och vegetationsbränder, samtidigt som avancerade modellerings- och prognosverktyg såsom Destination Earth kan förbättra riskmodellering och prognoser när det gäller skogs- och vegetationsbränder.
- (22) Unionsinstrument, däribland faciliteten för återhämtning och resiliens⁴, ger stöd till medlemsstaterna när det gäller att utforma och genomföra reformer, stärka styrningen och bygga upp kapacitet för riskhantering för skogs- och vegetationsbränder.
- (23) Civilskyddsmekanismen, som omfattar Europeiska civilskyddspoolen, rescEU och unionens kunskapsnätverk för civilskydd, kan stärka förebyggandet, beredskapen och insatserna genom att underlätta samarbete, utbildning, utbyte av sakkunskap, resursanvändning och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna.

---

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013 och (EU) nr 377/2014 och beslut nr 541/2014/EU.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens.

- (24) Forskning och innovation som stöds på unionsnivå, bland annat genom Horisont Europa⁵, bidrar till utvecklingen av ny teknik samt nya operativa lösningar och markförvaltningsmetoder. Användningen och införlivandet av dessa resultat i samband med riskhanteringen för skogs- och vegetationsbränder skulle emellertid kunna förbättras.
- (25) Vid genomförandet av denna rekommendation bör vederbörlig hänsyn tas till medlemsstaternas olika riskprofiler för skogs- och vegetationsbränder, markanvändningsplaner och styrningssystem.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Åtgärder för att förebygga skogs- och vegetationsbränder genom landskapsvård och återställande av landskap

1. Medlemsstaterna bör stärka och, när så är lämpligt, utöka incitamentsmekanismer för att stödja förebyggande och återställande åtgärder inom ramen för hållbar markförvaltning i brandbenägna områden, med beaktande av hela riskhanteringscykeln, och underlätta tillgång till och effektiv användning av tillgängliga EU-finansieringsinstrument som länderna förvaltar.

---

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013.

2. Medlemsstaterna bör ytterligare främja hållbar skogsförvaltning i linje med kriterierna och indikatorerna från ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa (Forest Europe) och i detta sammanhang, när så är relevant och möjligt, bland annat genom lokala förebyggande förvaltningsplaner för exponerade skogsområden, främjande av olika skogsstrukturer och, när så är möjligt, användning av alternativ till monokulturplanteringar av mycket brandfarliga arter.
3. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna kartlägga bränslemängden och utarbeta lokalt anpassade riktlinjer och verktyg för hantering av bränslemängder, och de bör samråda med arbetsmarknadsparter, skogsägare och skogsförvaltare samt lokala myndigheter i detta arbete. I detta avseende bör medlemsstaterna undersöka om föreskriven eller kontrollerad bränning när så är lämpligt och i enlighet med nationella rättsliga krav och säkerhetskrav kan användas för att minska bränslemängden inom mark- och skogsförvaltning och, i förekommande fall, se över sina tillståndsregler för att säkerställa lämpliga säkerhets- och miljöskyddsåtgärder.

4. I linje med medlemsstaternas strategiska planer inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken⁶ bör de, i förekommande fall, beakta särskilda utmaningar kopplade till skogs- och vegetationsbränder när de utlyser ansökningsomgångar för skraddarsydd lösningar för integrerad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder inom ramen för de europeiska innovationspartnerskapen för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket.
5. Medlemsstaterna bör beakta risken för skogs- och vegetationsbränder när de utarbetar nationella, regionala och lokala naturskyddsplaner och naturskyddsstrategier, däribland nationella restaureringsplaner och förvaltningsplaner för skyddade områden samt när de genomför åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar. På samma sätt bör målen för bevarande och återställande av biologisk mångfald, inklusive framtida klimatförhållanden, beaktas i riskhanteringsplaneringen för skogs- och vegetationsbränder. Med beaktande av risknivån bör fokus ligga på åtgärder som främjar både förebyggande av skogs- och vegetationsbränder och naturskydd och återställande av natur, med beaktande av att sunda, diversifierade och väl förvaltade ekosystem skulle kunna minska risken och stödja återhämtningen.
6. Medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för att återställa våtmarker, torvmarker, floder och svämplan, vilket även bidrar till att minska risken för skogs- och vegetationsbränder, och, när så är lämpligt, inkludera riskhantering för skogs- och vegetationsbränder i vattenförvaltningspolitiken.
7. Medlemsstaterna uppmanas, när så är lämpligt, att genomföra innovativa åtgärder för markbaserat förebyggande av skogs- och vegetationsbränder, inbegripet naturbaserade lösningar, och effektiva metoder inom hållbart jordbruk samt hållbar skogsförvaltning och klimatanpassning som har visat sig fungera framgångsrikt, inbegripet i olika EU-finansierade projekt.

---

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013.

Åtgärder för att stärka beredskapen genom bättre data och forskning

8. Medlemsstaterna uppmanas att delta i utvecklingen och främjandet av Destination Earth, t.ex. genom pilotanvändningsfall för modellering av risken för och prognoser vad gäller skogs- och vegetationsbränder.
9. Medlemsstaterna bör på ett bättre och mer systematiskt sätt använda unionens verktyg och data, däribland Copernicustjänster och Effis, när så är lämpligt och som komplement till nationella och regionala system, för att stödja evidensbaserad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder, tidig varning och beslut om projektfinansiering.
10. Medlemsstaterna bör uppdatera sina bedömningar av risken för skogs- och vegetationsbränder när så är lämpligt och, med utgångspunkt i befintliga metoder, använda bättre analysverktyg för brandbeteende för att fastställa prioriterade områden för förebyggande och beredskap, inbegripet på områden där natur, rekreation, bostäder, kritisk infrastruktur och transportnät är nära sammanlänkade.
11. Medlemsstaterna bör utveckla kapacitet för analys av skogs- och vegetationsbränders beteende och beslutsfrämjande system i enlighet med nationella operativa behov, inbegripet användning av innovativa verktyg för riskhantering för skogs- och vegetationsbränder.
12. Medlemsstaterna bör ytterligare undersöka orsakerna till skogs- och vegetationsbränder för att bättre förstå varför bränder uppstår och befolkningens roll i dem.
13. Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta med forskning om markförvaltningsmetoder för förebyggande av bränder, särskilt vad gäller skogsförvaltning, bevarande och återställande av ekosystem, bete och skogsjordbruk.
14. Medlemsstaterna bör vid behov överväga att i större utsträckning utnyttja de lösningar och verktyg som tillhandahålls inom ramen för EU:s uppdrag för anpassning till klimatförändringar i syfte att stärka systemen för tidig varning och samhällets beredskap mot skogs- och vegetationsbränder.

Åtgärder för att öka befolkningens medvetenhet och höja beredskapen

15. Medlemsstaterna bör öka medvetenheten bland jord- och skogsbrukare, andra markförvaltare samt lokalsamhällen om brandantädningsrisker och förebyggande åtgärder, och involvera dem i utvecklingen och användningen av verktyg för tidig upptäckt av bränder.
16. Medlemsstaterna bör aktivt uppmuntra regelbundet utbyte bland brandmän för att främja en gemensam europeisk beredskapskultur.
17. Medlemsstaterna uppmanas att undersöka möjligheten att bygga vidare på befintliga utbildningssystem och läroplaner med innovativa verktyg för att öka medvetenheten hos barn och ungdomar, t.ex. pedagogiska spel eller kampanjer i sociala medier, och tillhandahålla relevant material för utbildning och program för att öka allmänhetens medvetenhet.
18. Medlemsstaterna bör uppmuntra researrangörer, jord- och skogsbrukare, andra markförvaltare, lokala myndigheter och brandsäkerhetsexperter att samarbeta för att göra turister och skogsbesökare mer riskmedvetna.
19. Medlemsstaterna bör stödja driftskontinuitet genom att främja utbildning för små och medelstora företag och erbjuda riktat ekonomiskt stöd efter en katastrof. De bör även uppmuntra försäkringsbolagen att möjliggöra snabba utbetalningar av ersättningar.
20. Vid behov bör medlemsstaterna säkerställa att relevant information om risken för skogs- och vegetationsbränder är lättillgänglig och inkluderande, även för äldre, personer med funktionsnedsättning, personer som utsätts för diskriminering och personer som lider av fattigdom eller social utestängning.
21. Medlemsstaterna bör inkludera överväganden avseende riskhantering för skogs- och vegetationsbränder i byggnadsstandarder och beslut om fysisk planering, också genom kontakter med relevanta myndigheter, t.ex. för att ta itu med riskhanteringen för skogs- och vegetationsbränder i kontaktytan mellan naturområden och städer.

22. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att stödja lokalsamhällen i områden som befinner sig i kontaktytan mellan naturområden och städer i syfte att stärka riskberedskapen för och medvetenheten om skogs- och vegetationsbränder. Dessutom bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, använda befintliga verktyg på unionsnivå.
23. Medlemsstaterna uppmanas att aktivt utbyta god praxis och lärdomar om befolkningens medvetenhet, åtgärder för att höja beredskapen, förebyggande åtgärder och åtgärder som omfattar hela cykeln för katastrofriskhantering, bland annat genom civilskyddsmekanismens kunskapsnätverk, möten om tillvaratagna erfarenheter och relevanta expertgrupper.

Åtgärder för att stödja en samordnad insats

24. Medlemsstaterna bör samla in och utbyta realtidsdata om skogs- och vegetationsbränders beteende för att förbättra brandanalysen. Relevanta brandindikatorer bör också användas i interna operativa förfaranden för att begära bistånd och för att stödja beslutsfattandet på unionsnivå och på så vis säkerställa att mobiliserade resurser används effektivt.
25. Medlemsstaterna bör använda sig av förhandsutplacering eller utbyte av experter och tillhandahålla civilskyddsmekanismen personal och experter för att möjliggöra utbyte av god praxis. De bör också stärka sin kapacitet för värdnationsstöd i syfte att inkludera det internationella bistånd som erbjuds genom civilskyddsmekanismen i sina nationella insatssystem.
26. Medlemsstaterna bör samla in relevanta data om brandbekämpningspersonal och bedöma behoven av arbetskraft och operativ kapacitet, med vederbörlig hänsyn till brandbekämpningens säsongsbetonade karaktär, i syfte att säkerställa tillgången till en tillräckligt stor och väl förberedd arbetsstyrka.
27. Medlemsstaterna bör erbjuda säkra och hållbara arbetsvillkor för brandmän och annan insatspersonal på lämpligt sätt, inbegripet genom lämplig utbildning, skyddsutrustning samt stöd i fråga om fysisk och psykisk hälsa, i relevanta fall med deltagande av arbetsmarknadsparter.

28. Medlemsstaterna bör stärka samordningen mellan förvaltningsnivåerna för att säkerställa en optimal situationsmedvetenhet i nödsituationer.
29. Medlemsstaterna bör säkerställa tillgången till tillräckliga resurser, inbegripet genom användning av unionsmedel när så är lämpligt. I tillämpliga fall bör användningen av unionsmedel bidra till att främja en balanserad geografisk fördelning av relevanta resurser i hela unionen och säkerställa en lämplig nivå i fråga om täckning och svarstider i alla EU-regioner.
30. Medlemsstaterna bör fortsätta att avsätta resurser och expertis för bekämpning av skogsbränder till Europeiska civilskyddspoolen, när det står i proportion till deras riskprofil och kapacitet. Detta omfattar, men inte uteslutande, resurser som upphandlas med stöd av unionsfinansiering.
31. Medlemsstaterna bör sträva efter att förbättra interoperabiliteten för brandbekämpningsutrustning, inbegripet brandbekämpningsterminologi och operativa förfaranden, särskilt i gränsregioner. Dessutom bör medlemsstaterna sträva efter att stödja EU:s strategiska oberoende i fråga om insatsförmåga.

Återhämtningsåtgärder efter brand

32. Medlemsstaterna bör samla in ytterligare sektorsövergripande och sociodemografiska data för att kvantifiera och bedöma de fysiska, ekonomiska och hälsomässiga konsekvenserna av skogs- och vegetationsbränder, inbegripet när det gäller operativ och miljömässig exponering, om så är lämpligt.
33. Medlemsstaterna bör identifiera olika återhämtningsåtgärder och -förfaranden efter brand, bland annat vad gäller stöd i fråga om fysisk och psykisk hälsa, i syfte att vägleda lokalsamhällena mot en hållbar och inkluderande återhämtning och bidra till att säkerställa att de är mer motståndskraftiga i framtiden.

Åtgärder för att stärka styrning och finansiering

34. Medlemsstaterna bör vid behov planera för och tillgängliggöra långsiktig finansiering i alla skeden av riskhanteringscykeln för skogs- och vegetationsbränder, med särskild uppmärksamhet på förebyggande och beredskap, och uppmanas att utnyttja tillgängliga finansieringsmöjligheter både på nationell nivå och unionsnivå, samtidigt som onödiga administrativa bördor undviks. Kommissionen och medlemsstaterna bör öka medvetenheten om tillgängliga finansieringsmöjligheter.
35. Medlemsstaterna bör överväga att uppmuntra användningen av privata försäkringar som täcker risker för skogs- och vegetationsbränder och andra klimatrisker för att minska de ekonomiska förlusterna och den press på de offentliga finanserna som orsakas av katastrofer samt stödja återhämtningen, t.ex. genom att uppmuntra försäkringsgivare att beakta åtgärder för anpassning, förebyggande och beredskap när de fastställer premier, genom offentlig-privata partnerskap eller genom riskdelning mellan ekonomiska aktörer, såsom risköverföringar till kapitalmarknader.
36. Medlemsstaterna bör i samarbete med de berörda myndigheterna utarbeta strategier och handlingsplaner för integrerad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder som är anpassade till regionala, nationella eller lokala förhållanden.
37. Medlemsstaterna bör anamma ny teknik och innovationer och använda dessa, inbegripet genom bidrag för kapacitetsuppbyggnad inom ramen för relevanta EU-program när så är lämpligt.
38. Medlemsstaterna uppmanas att fullt ut utnyttja det stöd som tillhandahålls genom unionsinitiativ för att stärka system för tidig varning, riskbedömningar, utbyte av kunskap och god praxis, samhällsberedskap och andra identifierade prioriterade områden.

Åtgärder för att stärka det internationella samarbetet

39. Medlemsstaterna bör sträva efter att ytterligare stärka samarbetet med internationella partner vad gäller riskhantering för skogs- och vegetationsbränder.

40. Medlemsstaterna uppmanas att bidra till och skapa synergier för att stödja initiativ som ytterligare skulle kunna främja samarbetet mellan medlemsstaterna på området riskhantering för skogs- och vegetationsbränder.
41. Medlemsstaterna bör samarbeta ytterligare med Forest Europe och dess nyligen inrättade Forest Risk Facility (FoRISK) och, när så är lämpligt, med relevanta internationella initiativ, såsom Global Fire Management Hub som utvecklats gemensamt av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och FN:s miljöprogram (Unep), för att främja kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte om integrerad riskhantering för skogs- och vegetationsbränder.

Utfärdad i Luxemburg den

På rådets vägnar

Ordförande
